

Hivatkozás: 1750/50/2010.

Érd Megyei Jogú Város Főépítésze
Érd
Alsó utca 1.
2030

Tisztelt Főépítész Úr!

Meghívójukat, melyben az Étv. 9.§ (4) bekezdése szerinti egyeztető tárgyalásra invitál, tisztelettel megkaptuk. Azon azonban sajnós nem tudunk részt venni, mivel tagjaink munkaidőben munkahelyeiken dolgoznak, fizetett alkalmazottaink pedig nincsenek e célra. Felhívom figyelmét, hogy jelen eljárásban szervezetünket akkor is kifogást emelő véleményezőnek kell tekinteni, ha az egyeztető tárgyaláson képviselőnk nem jelenik meg. Az Étv. ide vonatkozó 9.§ (5) bekezdési változása ugyanis csupán a jelen eljárás megindítása után lépett hatályba, így az erre nem vonatkoztatható.

Tisztában vagyunk vele, hogy egy társadalmi szervezet véleménye nem köti a jogalkotót, így a megjelenés-nemmegjelenés eleve meddő vita. Ám a jogalkotó valódi társadalmi egyeztetési szándékát jól mutatja, hogy a társadalmi egyeztető tárgyalások olyan időben vannak, amikor minimális lehet az érdeklődő polgárok részvétele (nyár közepén, advent idején, munkaidőben, stb.), avagy biztosítani tudja a magas részvételt. Nem kételkedve az Önök erőfeszítéseiben és jószándékaiban, arra kérném Önöket, tegyenek azért, hogy ez utóbbi körbe tartozzon városunk mindenkorai vezetése.

A jövőre nézve szeretnénk ezúton is jelezni, hogy minden településrészi, települési, valamint kistérségi fejlesztési, szabályozási és koncepcióterv készítésében és felülbírálatában ügyfélként részt kívánunk venni. Amennyiben jogszabály ilyen jogkört nem ír elő, ám úgy gondolja, hogy munkánkkal segíteni tudjuk tevékenységét, kérem akkor is gondoljon ránk.

Jelen levelünkkel a korábbi észrevételeinkre adott tervezői válaszokra kívánunk reagálni.

1. A munkaanyagban továbbra sem látni a Nemzeti Éghajlatváltozási Stratégia (NÉS) megállapításaira és szellemiségére utaló egyértelmű jeleket.

A NÉS ugyanis a fenntarthatóság követelményeit teszi magáévá. Ennek legfontosabb eleme, hogy az ökológiai egyensúly fenntartásához (pontosabban annak újbóli megteremtéséhez) a kezelendő problémák elől ne elszaladjunk, hanem nézzünk szembe velük és oldjuk meg őket. Nem fenntartható az a gondolkodásmód, hogy a településen keletkező negatívumokat más településekre exportáljuk. Ez a gondolkodásmód

ráadásul a nagyvárosokra jellemző a leginkább. Erd jelen esetben azt várja el, hogy a 70 ezres város döngkútigényét kistelepülések lássák el? Miből gondoljuk azt, hogy párezres települések nem gondolkodnak hasonló képpen? Miért várjuk el, hogy ők a saját problémáikat többszörösen meghaladó befogadási kapacitással háttérpotenciált nyújtanak a mi fenntarthatatlanságunkra?

A nagylétszámú állattelepük 500 méteres védőtávolsága látszólag környezeti-egészségügyi kérdés. De ha tényleg az lenne, akkor felsőbb (szak)jogszabályok írják elő ezt, s nem lenne szükség a HÉSZ ilyen irányú totális tiltására. Saját megélt tapasztalataink mutatják, hogy az ilyen (technológiát figyelembe nem vevő) kategorikus tiltás a mezőgazdasági vállalkozókat arra kényszeríti, hogy külterületeken hozzanak létre birtokközpontokat (az EU-s pályázatok sok olyan fejlesztést hoznak, melyeket csak így tudnak megvalósítani, függetlenül attól, hogy esetleg teljesen zártláncú-e a telep). Az ezekhez szükséges infrastrukturális beruházások indokolatlanul drágítják elképzeléseik megvalósítását, s indokolatlanul csökken térségünk világviszonylatban is nagyon jó termőföldjeink nagysága. Ez is sérti a NÉS-t.

A szélerőművek kategorikus tiltását szintén elfogadhatatlannak tartjuk. Egy nagyváros ezzel mélyíti fenntarthatóságának deficitjét. Kik fogják számunkra az energiát megtermelni? A mi településekünk sokkal fontosabb, mint a kistalvaké? Vagy nekünk elég az orosz földgázra alapozott gázerőmű (mert hogy azt szabad építeni Érden)? Ha építészeti megfontolások állnak a tiltás mögött, akkor is kérdés: miért a kategorikus tiltás? Mi lehet a baj egy alacsony, álló tengelyű szélenergia-hasznosítóberendezéssel? Kit zavarna és miben? (A berendezések sokféleségének bizonyítására javaslom tanulmányozni a szakirodalmat, valamelyik csak megtetszik a város vezetésének ...!)

2. A közműpótló berendezések tekintetében továbbra sem látjuk jónak a szabályozás tervezetét.

Ha a védőtávolságokkal van a baj, akkor miért nem azt szabályozzák? Miért kell tiltani a védőtávolságokat nem igénylő technológiákat? A tervezői válasz maga árulja el, hogy nincs tisztában a kérdéssel. A vízgazdálkodás sokkal összetettebb kérdés, mint sem hogy a „csatornázás oldja meg a keletkező szennyvizek elvezetését, kezelését”. A problémát ugyanis itt sem exportálni (elszállítani valahová máshová) kell, ha annak megoldása (vagy legalább enyhítése) helyben megvalósítható. Ahhoz, hogy - a NÉS szellemében - takarékoskodni tudjak az ivóvízzel, ahhoz legalább egy részét (pl. a zsírmeszesített szürkeszennyvizet) szeretném házilag megtisztítani, hogy száraz időszakban gyökérszórás öntözésre használjam, vagy a WC-t azzal öblítsem. Nem a csatorna kiváltásáról beszélünk tehát, hanem az ivóvíz és a tisztítómű kapacitásával való takarékososságról. Amíg ezt a településtervező és a döntéshozó nem látja, addig csakis a jövő nemzedékek ellen dolgozik.

3. Az engedély köteles tevékenységek listájának változékonyságára figyelmeztető kitételünkre a tervező nem válaszolt. Tartunk tőle, hogy az ebben rejlő aknát nem értette meg.

Ehhez kiegészítésül csak annyit tennék hozzá, hogy már a jelenlegi jogszabályok egy jelentős része is (pl. telepengedély, működési engedély, stb.) úgy hivatkozik a HÉSZ-ekre, hogy azok határozzák meg a folytatható tevékenységeket. Azaz a HÉSZ megalkotásakor ma már nem abból kell kiindulni, hogy mit engedünk építeni, hanem hogy milyen tevékenység folytatását tesszük lehetővé (ennek megfelelő szövegezéssel!). Mindezt olyan nyelven, hogy azt egy adóügyi vagy kereskedelmi ügyi előadó is értse (mert az építésügyi hatóságnak nincs szakhatósági jogköre se).

Tisztában vagyunk vele, hogy ezt a szellemiséget ez a HÉSZ már nem fogja magáévá tenni.

4. Az önkormányzat képviselő-testülete, illetve közgyűlése államigazgatási szervre (szak)hatósági jogkört nem telepíthet. Ezt a kitéfelt továbbra is tartjuk, konkrét esetekkel lehet alátámasztani ennek figyelembe nem vételével hozott jogszabályok következményeit.

A Ket-novella szellemisége is éppen abból az alapelvből fakad, hogy ha valamit felsőbb jogszabály már szabályoz (pl. szakhatóságok kijelölése, eljárások rendje), azt alsóbb jogszabály feleslegesen ne ismételje. Ennek be nem tartása jogszabály-módosításokkor ellentmondásokat is szül.

5. A tervezői válasz ellenére továbbra is kérdéses a 42.§ (11) bekezdés megfogalmazásának helyessége. A védőtávolságokat, a működéshez, üzemeltetéshez szükséges területeket a védendő objektum, a feladatellátáshoz szükséges helyigény határozza meg és ne annak tulajdonosi szerkezete!
6. Érthető, köszönjük. Sajnáljuk azonban, hogy a Sárd utca – Diósdí út összekötés esetében a kérdéskört ismét elodázta a döntéshozó.
7. A választ elfogadjuk. Igaz, hogy nem áll rendelkezésünkre ilyen vizsgálati anyag, s a módosításokon sem értjük teljesen a következtetések megfelelőségét. De bízunk azok helytállóságában.
8. A választ elfogadjuk, noha azzal nem értünk egyet.

Nem látjuk ugyanis a tervezői válaszban említett „kellően érzékeny környezeti kialakítás és elhelyezés” adta „garanciát”. Sőt! Az általunk, a jogszabálytervezet alapján „megrajzolt” épülettömeg inkább esetlen torzónak, mint „citymark”-nak hat. Remélni tudjuk csak, hogy még a beépítés előtt (köztulajdonban maradva!) a terület visszaminősíthető lesz.

A választ figyelembe véve: a lakótelepi Ln övezetre indokolatlannak tartjuk a meglévő beépítés „vizsgálat”-ét. Adott államigazgatási eljárásban ez problémát is jelenthet.

9. Köszönjük, hogy a főútvonalak mentén kialakult állapotokról írt véleményünkkel érdemben is foglalkoztak. Sajnos olyan anyagot nem kaptunk, ami ezt a kiegészítést tartalmazná.

10. A válasz elfogadhatatlan, mert csak a rendezvényekről beszél.

Míg városunk polgármestere városunk újságjában úgy nyilatkozik, hogy az óvodák és iskolák felújításánál megvizsgálják a mobilintézmények átmeneti – a munkálatok idejére szóló – alkalmazásának lehetőségét is, addig ezzel párhuzamosan ezt a lehetőséget készül megakadályozni a HÉSZ készülő tervezete. Szép. No persze, ha külön rendeletben iskolai rendezvénynek minősítjük az intézmény felújítását, akkor máris kiskaput találtunk. De ez a cél?

11. Nagyon szeretnénk elfogadni a választ. De akkor miért nem lehet ezt írni a rendeletbe? Konkrét államigazgatási eljárásban konkrét ügyintéző honnan fogja ezt tudni? (Évtizedes legendák szólnak hatóságunk munkatársainak kreatív jogértelmezéséről. Nem kell nekik muníciót adni.) A „gazdasági területek kivételével nem alkalmazható homlokzati anyagként fémlemez” szó szerinti értelmezésében az ereszcsonnak anyagválasztékát – városunk területének túlnyomó többségén – a PVC-re szűkíti a HÉSZ.

12. A választ nem tudjuk elfogadni, hiszen éppen a válaszként is megfogalmazott problémát vetettük fel. Ismételve tehát: „Véleményünk szerint a fák pótlásáról akkor is szükséges gondoskodni, ha a fa kivágása elhalása, egészségi állapota, vagy balesetveszély elhárítása miatt történik.”

Munkamenetünk és a költségtakarékosság is azt indokolja, hogy fenntartsuk az elektronikus egyeztetés lehetőségét. Amennyiben hivataluknak nem okoz gondot, úgy a további leveleket, vagy legalábbis annak nagyméretű mellékleteit a varga.illes@elolanc.hu címre küldhetik.

Érd, 2010.04.23.

Munkájukhoz jó egészséget kívánva
tisztelettel:

Varga Illés Levente
Élőlánc az Érdi Kistérségért